

**ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ЗА 2015 РІК, СТАНОМ НА 31.12.2015 РОКУ
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «АСТЕР-ФІНАНС»
КОД ЄДРПОУ - 40033382**

1. Інформація про Товариство та основа підготовки фінансової звітності за 2015 рік

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «АСТЕР-ФІНАНС» (надалі – «Товариство») зареєстровано відділом державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців Святошинського району реєстраційної служби Головного територіального управління юстиції у місті Києві 28 вересня 2015 року., номер запису про включення відомостей про юридичну особу до Єдиного державного реєстру 1 072 102 0000 033160. Зміни організаційно-правової форми та назви Товариства не здійснювались.

Ідентифікаційний код Товариства за ЄДРПОУ - 40033382

Місцезнаходження: Україна, 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, буд. 9, кімн. 34.

Види діяльності за КВЕД:

64.91 Фінансовий лізинг;

64.92 Інші види кредитування;

64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у. (основний);

66.12 Посередництво за договорами по цінних паперах або товарах

Предметом діяльності Товариства є виключно:

- факторинг;
- фінансовий лізинг;
- надання фінансових кредитів за рахунок власних коштів;
- залучення фінансових активів юридичних осіб із зобов'язанням щодо наступного їх повернення;
- надання поручительств, гарантій;
- надання позик;
- переказ коштів;
- діяльність з обміну валют;
- обслуговування платіжних карток, дорожніх чеків;
- кліринг.

Фінансова звітність Товариства на 31 грудня 2015 року була підготовлена у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Фінансова звітність Товариства за 2015 рік затверджена Протоколом Загальних зборів Учасників №6 від 17.02.2016 року.

Основні принципи облікової політики, застосовані при підготовці цієї фінансової інформації, наведені нижче.

2. Економічне середовище, в якому Товариство проводить свою діяльність

Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати особливості, характерні для перехідної економіки. Ці особливості включають, крім іншого, наявність валюти, що не є вільно конвертованою за межами України, валютні обмеження і контроль, відносно високу інфляцію і високі процентні ставки. Стабільність української економіки буде в значній мірі залежати від політики та дій уряду, спрямованих на реформування адміністративної та правової систем, а також економіки в цілому. Внаслідок цього економічна діяльність в Україні пов'язана з ризиками, які не є типовими для розвинених країн.

Економіка України схильна до впливу ринкових коливань і зниження темпів економічного зростання у світовій економіці. Нещодавня глобальна фінансова криза

відчутно вплинула на економіку України. Фінансова ситуація у фінансовому та корпоративному секторах України значно погіршилася із середини 2008 року. У 2010-2013 роках в українській економіці спостерігалось помірне відновлення економічного зростання. Це відновлення супроводжувалося поступовим зниженням ставок рефінансування, стабілізацією обмінного курсу української гривні по відношенню до основних іноземних валют.

Податкове, валютне та митне законодавство в Україні допускає різні тлумачення та часто змінюється.

З 28 грудня 2014 року Верховна Рада України внесла зміни в Податковий кодекс. Зміни в Податковий кодекс набули чинності 1 січня 2015 року, в тому числі розділ, що стосується податку на прибуток підприємств, набув чинності з 1 січня 2015 року. Однією з основних змін, передбачених Податковим кодексом, є введення нових підходів до визначення доходів і витрат, нові правила податкової амортизації для основних засобів і нематеріальних активів та нові підходи до визначення курсових різниць, які зараз стали ближче до правил фінансового бухгалтерського обліку.

Подальший економічний розвиток України значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, які вживаються Урядом, а також від змін у податковій, юридичній, регулятивній та політичній сферах.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фінансовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

3. Стандарти, що були випущені та набули (набудуть) чинності з 1 січня 2015 року і пізніше

МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2016 року. МСФЗ 14 дозволяє суб'єктам господарювання, які вперше застосовують МСФЗ, продовжувати визнання сум, які відносяться до тарифного регулювання, у відповідності до попередніх загальноприйнятих положень бухгалтерського обліку, в звітності за МСФЗ. Однак, з метою покращення порівнянності фінансової звітності таких суб'єктів господарювання із звітністю, яку готують суб'єкти господарювання, які вже застосовують МСФЗ і не визнають подібні суми, даний стандарт вимагає представляти показники щодо наслідків тарифного регулювання окремо від інших статей.

МСФЗ 15 «Виручка за контрактами з клієнтами» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2017 року. Стандарт забезпечує єдину комплексну модель обліку виручки на основі п'ятиступінчастої моделі, яка може застосовуватися до всіх договорів з клієнтами. П'ять кроків до моделі:

- ідентифікувати договір з клієнтом;
- ідентифікувати виконання зобов'язань за договором;
- визначити ціну операції;
- розподілити ціну операції на зобов'язання виконавця за договором;
- визнавати виручку, в момент (по мірі) виконання зобов'язання виконавця.

В стандарті також надаються рекомендації на такі теми як: методи оцінки ступеню завершеності робіт; продаж з правом повернення; критерії аналізу «принципал-агент»; невідшкодовувані авансові платежі; договори зворотної покупки; договори комісії; договори продажу без переміщення товарів; приймання клієнтом; розкриття інформації про компоненти виручки.

Зміни до стандартів, що були випущені та набудуть чинності з 1 січня 2015 року і пізніше.

Поправки до МСФЗ 10 «Консолідована фінансова звітність», МСФЗ 12 «Розкриття інформації про частки участі в інших суб'єктах господарювання» та МСБО 27 «Окрема

фінансова звітність» вступають в силу для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Поправки стосуються наступного:

- звільнення від підготовки консолідованої фінансової звітності можливо для материнської компанії, яка є дочірньою для інвестиційної компанії, навіть якщо Товариство оцінює інвестиції у всі свої дочірні компанії за справедливою вартістю;

- фінансовий результат від надання послуг, які відносяться до інвестиційної діяльності, не повинен консолідуватися, якщо сама дочірня компанія є інвестиційною;

- при застосуванні методу участі в капіталі до асоційованого чи спільного підприємства неінвестиційна компанія-інвестор може зберегти оцінки за справедливою вартістю, які застосовуються асоційованим чи спільним підприємством до їх часток в дочірніх компаніях;

- вимагається розкриття додаткової інформації про те, чому суб'єкт господарювання вважається інвестиційною компанією, деталі неконсолідованих дочірніх компаній, характер відносин і певних угод між інвестиційною компанією та її дочірніми компаніями.

Поправки до МСФЗ 11 «Спільна діяльність» вступають в силу для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Поправки вимагають від набувача частки участі у спільній операції, в якій діяльність являє собою бізнес (як визначено в МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»):

- застосовувати для всіх об'єднаних компаній принципи бухгалтерського обліку, визначені в МСФЗ 3 та інших МСФЗ, за винятком тих принципів, які суперечать вимогам МСФЗ 11;

- розкривати інформацію, що вимагається МСФЗ 3 та іншими МСФЗ щодо об'єднання бізнесу.

Поправки застосовуються як для первісного придбання частки у спільній операції, так і для придбання додаткової частки участі у спільній операції (в останньому випадку попереднє володіння частками не переоцінюються).

Поправки до МСБО 16 «Основні засоби» і МСБО 38 «Нематеріальні активи» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Ці зміни:

- пояснюють, що метод нарахування амортизації, який базується на доходах, отриманих від діяльності, яка включає в себе використання активу, не використовується для основних засобів;

- пояснюють спростовне припущення про те, що метод нарахування амортизації, який базується на доходах, отриманих від діяльності, яка включає в себе використання нематеріального активу, є неприйнятним; застосовувати цей метод можна лише в обмежених випадках, коли нематеріальний актив виражається як показник виручки, або коли буде доведено, що доходи і споживання економічних вигод від нематеріального активу мають високу кореляцію;

- додаються правила, що майбутнє очікуване зниження відпускної ціни товару, виробленого з використанням активу, може вказувати на очікуване технологічне або комерційне старіння активу, яке, у свою чергу, може відображати зменшення майбутніх економічних вигід, утілених в активі.

Поправки до МСБО 16 «Основні засоби» і МСБО 41 «Сільське господарство» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Ці поправки:

- включають плодоносні рослини сферу керівництва МСБО 16, а не МСБО 41, дозволяючи таким активам обліковуватися як основні засоби;

- вводять визначення плодоносних рослин, як живих рослин, які використовуються у виробництві та постачанні сільськогосподарської продукції, як очікується, більш ніж один період;

- уточнюють, що зростаюче виробництво плодоносних рослин залишається в рамках МСБО 41.

Поправки до МСБО 27 «Окрема фінансова звітність» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Зміни дозволяють в окремій фінансовій звітності додатково відображати інвестиції в дочірні компанії, спільні підприємства та асоційовані компанії за методом участі в капіталі.

Поправки до МСФЗ 10 «Консолідована фінансова звітність» та МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Зміни уточнюють процедури продажу або передавання активів інвестора наступним чином:

- вимагається повне визнання в фінансовій звітності інвестора доходів і витрат, що виникають від продажу або передавання активів, які складають бізнес (як визначено в МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»)

- вимагається часткове визнання прибутків та збитків, коли активи не являють собою бізнес.

Ці вимоги застосовуються незалежно від форми правочину.

Поправки до МСБО 1 застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Зміни стосуються наступного:

- роз'яснюється, що інформація не повинна бути прихована шляхом поєднання або шляхом надання несуттєвої інформації; міркування щодо суттєвості стосуються всіх частин фінансової звітності, і навіть коли стандарт вимагає спеціального розкриття інформації, міркування щодо суттєвості застосовується;

- роз'яснюється, що частка іншого сукупного доходу від інвестицій в асоційовані компанії та спільні підприємства повинна бути представлена в сукупності, як єдина позиція;

- наведені додаткові приклади можливих способів розподілу приміток.

Наслідки застосування в майбутньому нових стандартів та змін до стандартів залежатимуть від активів і зобов'язань, що матиме Товариство на дату їх застосування, тому визначити їх майбутній вплив в кількісному виразі на даний час неможливо. Керівництво Товариства оцінює можливий майбутній вплив від застосування нових (оновлених) стандартів, тлумачень і не виключає їх вплив на облікову політику в майбутньому, на необхідність перегляду процедур, що використовуються для визначення справедливої вартості, та на класифікацію і оцінку фінансових активів та зобов'язань Товариства.

Зміни до стандартів, що набули чинності та застосовуються до фінансової звітності за 2015 рік.

Новий МСФЗ 9 (2014) «Фінансові інструменти» замінює собою МСФЗ 9 (2009), але ця версія залишається доступною для застосування, якщо відповідною датою первісного застосування є дата до 1 лютого 2015 року. Обов'язковою датою набрання чинності стандартом немає. У відповідності до МСФЗ 9, існує три категорії обліку боргових інструментів: за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід і за справедливою вартістю через прибутки/збитки. Принципи оцінки кожної категорії є аналогічними до діючих вимог МСБО 39. Класифікація залежить від бізнес-моделі управління фінансовими активами та від того, чи включають контрактні потоки грошових коштів платежі за основною сумою заборгованості і проценти. Інвестиції в інструменти капіталу завжди оцінюються за справедливою вартістю. Однак, керівництво може прийняти безвідкличне рішення про представлення змін в справедливій вартості в звіті про інший сукупний дохід, якщо даний інструмент не відноситься до категорії «призначений для торгівлі». Якщо ж він відноситься до категорії «призначений для торгівлі», то зміни справедливої вартості включаються до складу прибутків/ збитків. Всі інші інструменти (у тому числі всі похідні інструменти), оцінюються за справедливою вартістю з відображенням змін у складі прибутку або збитку. МСФЗ 9 містить «три етапний» підхід до обліку кредитних збитків, який заснований на змінах кредитної якості фінансових активів з моменту їх первісного визнання. Активи проходять через три етапи змін кредитної якості, в залежності від того, як Товариство повинно оцінювати збитки від зменшення корисності або застосовувати метод ефективної процентної ставки. При значному збільшенні кредитного ризику зменшення корисності оцінюється за допомогою очікуваних кредитних збитків за весь строк дії кредиту, а не за 12 місяців. Переглянутий варіант МСФЗ 9 представляє нову модель обліку хеджування, яка розроблена, щоб бути більш тісно пов'язана з тим, як суб'єкт господарювання здійснює діяльність з управління ризиками при хеджуванні фінансових і нефінансових ризиків. Стандарт знімає дату обов'язкового застосування МСФЗ 9 (2013), МСФЗ 9 (2010) та МСФЗ 9 (2009), залишивши дату набрання чинності відкритою.

Товариство застосовувало МСФЗ 9 (2014) до своєї фінансової звітності за 2015 рік.

4. Основні принципи облікової політики

Принципи облікової політики послідовно застосовувалися протягом усіх представлених звітних періодів.

При складанні фінансової звітності за МСФЗ в 2015 р. Товариство дотримувалося принципів складання фінансової звітності, викладених у Концептуальній основі складання фінансової звітності за МСФЗ та основних принципів, передбачених ст. 4 Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», а саме:

- методу нарахування (результати операцій та інших подій визнаються, коли вони здійснюються, а не коли отримані або сплачені грошові кошти, і відображаються в фінансовій звітності того періоду, до якого вони відносяться);
- безперервності діяльності (фінансова звітність складається на основі припущення, що Товариство є безперервно діючим та залишається діючим в осяжному майбутньому);
- зрозумілості;
- доречності (суттєвості);
- достовірності (правдивість подання, превалювання сутності над формою, нейтральність, повнота);
- зіставності;
- можливості перевірки, тощо.

Склад фінансової звітності:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2015 р.,
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2015 р.,
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2015 р.,
- Звіт про власний капітал за 2015 р.,
- Примітки до річної фінансової звітності за 2015 р.

Товариство веде бухгалтерський облік у відповідності до вимог чинного законодавства України, Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», Міжнародних стандартів фінансової звітності, Статуту Товариства та Облікової політики.

Протягом 2015 року облікова політика не змінювалась та застосовувалась послідовно для подібних операцій, інших подій.

Облікова політика Товариства – це сукупність методів, принципів, засобів організації бухгалтерського обліку та конкретні принципи, основи та правила, які застосовує Товариство при складанні та поданні фінансової звітності. Облікова політика базується на чинному законодавстві України, нормативних документах Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Міжнародних стандартах фінансової звітності та рішеннях керівництва Товариства.

Товариство веде бухгалтерський облік та складає фінансову звітність у національній грошовій одиниці України – гривнях.

5. Основа складання фінансової звітності

5.1. Використання оцінок і припущень

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва оцінок і припущень, які впливають на відображення в звітності сум активів і зобов'язань і на розкриття інформації про потенційні активи і зобов'язання на дату складання бухгалтерського балансу. Фактичні результати можуть відрізнятись від поточних оцінок. Ці оцінки періодично переглядаються, і у разі потреби коригувань, такі зміни відображуються у складі фінансових результатів за період, коли про них стає відомо.

5.2. Припущення про функціонування Товариства в найближчому майбутньому

Фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення про функціонування Товариства в майбутньому, яке передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності.

Таким чином, фінансова звітність не містить будь-яких коригувань відображених сум активів, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможне продовжувати свою діяльність в майбутньому.

Ця фінансова звітність Товариства складена із застосуванням Міжнародних стандартів фінансової звітності.

6. Аналіз статей фінансової звітності

Справедлива вартість – сума, за якою можна обміняти актив або погасити зобов'язання в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами.

Суттєвість – пропуск або викривлення статей є суттєвим, якщо вони можуть (окремо чи в сукупності) впливати на економічні рішення, які приймають користувачі на основі фінансової звітності. Суттєвість залежить від розміру та характеру пропуску чи викривлення, що оцінюється за конкретних обставин. Визначальним може бути як розмір або характер статті, так і поєднання статей.

Активи, зобов'язання та власний капітал – це елементи, які безпосередньо пов'язані з оцінкою фінансового стану.

Активи – ресурси контролювані підприємством у результаті минулих подій, від якого очікуються надходження майбутніх економічних вигід до Товариства.

Зобов'язання – теперішня заборгованість підприємства, яка виникає внаслідок подій і погашення якої, за очікуванням, спричинить вибуття ресурсів із підприємства, котрі втілюють у собі майбутні економічні вигоди.

Власний капітал – це залишкова частка в активах підприємства після вирахування всіх його зобов'язань.

Облікова політика в Товаристві регламентується Законодавством України, МСФЗ та Наказом Товариства «Про організацію бухгалтерського обліку та облікової політики у 2015 році».

7. Необоротні активи

Основні засоби Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

Основні засоби - це матеріальні об'єкти, що їх:

- а) утримують для використання при наданні факторингових послуг;
- б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного року та вартістю більше 6 000 грн.

Клас основних засобів - це група активів, однакових за характером і способом використання в діяльності Товариства. На Товаристві використовувати такі класи активів:

- офісна техніка;
- транспортні засоби;
- меблі;
- інші основні засоби;
- придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Основні засоби Товариства враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, що мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду Товариству різними способами (що у свою чергу вимагає застосування по відношенню до них різних норм і методів амортизації), враховувати окремо.

Первісно об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, відображаються за їх собівартістю. Після визнання активом, об'єкти основних засобів обліковуються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Собівартість об'єктів основних засобів складається з:

а) ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;

б) будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом;

в) первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими суб'єкт господарювання бере або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду.

Собівартість об'єктів основних засобів, утримуваних орендарем за угодою про фінансову оренду, визначається згідно з МСБО 17 «Оренда». У випадку оренди основних засобів терміном до 12 місяців МСБО 17 «Оренда» не застосовується.

Ліквідаційна вартість — це сума коштів, яку Товариство очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення строку його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття. Ліквідаційну вартість Товариство встановлює на кожний об'єкт основних засобів при зарахуванні його на баланс.

Строк корисної експлуатації основних засобів визначати, виходячи з очікуваної корисності активу.

Строк корисного використання по групах однорідних об'єктів основних засобів визначається комісією з приймання основних засобів та затверджується Директором Товариства. Цей строк переглядається щорічно за результатами річної інвентаризації.

Строк корисного використання об'єктів основних засобів, отриманих в лізинг, встановлюється рівним терміну дії договору лізингу (терміну сплати лізингових платежів).

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводити прямолінійним способом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів починається з моменту коли цей актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання.

Амортизацію активу припиняти на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримуваний для продажу) згідно з МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Витрати на обслуговування, експлуатацію та ремонти основних засобів списувати на витрати в періоді їх виникнення. Вартість істотних оновлень і вдосконалень основних засобів капіталізувати. Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкта, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента.

У разі наявності факторів знецінення активів відображати основні засоби за мінусом збитків від знецінення згідно з МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Основні засоби, що призначені для продажу та відповідають критеріям визнання, обліковуються відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

8. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи Товариства враховувати і відображати у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальними активами визнавати контрольовані товариством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від товариства і використовуються товариством протягом періоду більше 1 року (або операційного циклу) для надання фінансових послуг.

Об'єкти нематеріальних активів класифікувати за окремими групами:

- авторські права (в т.ч. на програмне забезпечення);
- ліцензії;

- торгові марки, включаючи бренди і назви публікацій.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховувати у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи первісно оцінювати за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані підготовкою цього активу для використання за призначенням. Після первісного визнання нематеріальні активи відображаються за їх собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Витрати на придбання окремо придбаного нематеріального активу містять:

а) ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торгівельних та інших знижок;

б) будь-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Подальші витрати на нематеріальний актив збільшують собівартість нематеріального активу, якщо:

- існує ймовірність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигод, які перевищать його спочатку оцінений рівень ефективності;
- ці витрати можна достовірно оцінити та віднести до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного строку їх використання, але не більше 10 років. Нарахування амортизації починається з моменту коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією.

Очікуваний строк корисного використання нематеріальних активів визначається при їх зарахуванні на облік інвентаризаційною комісією, призначеною Директором Товариства, виходячи з:

– очікуваного морального зносу, правових або інших обмежень щодо строків використання або інших факторів;

– строків використання подібних активів, затверджених Директором Товариства.

Строк корисної експлуатації нематеріального активу, який походить від договірних чи інших юридичних прав, не повинен перевищувати період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від терміну їх чинності залежно від періоду, протягом якого суб'єкт господарювання очікує використовувати цей актив.

Якщо договірні або інші юридичні права надаються на обмежений строк, який може бути подовженим, строк корисної експлуатації нематеріального активу має включати такі періоди (період) поновлення, тільки якщо є свідчення, які підтверджують можливість поновлення суб'єктом господарювання без суттєвих витрат.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації переглядати на кінець кожного фінансового року.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації (безстрокові ліцензії) - не амортизуються.

Комісії перевіряти зменшення корисності нематеріального активу з невизначеним строком корисної експлуатації шляхом порівняння суми його очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю:

а) щорічно,

б) кожного разу, коли є ознака можливого зменшення корисності нематеріального активу.

9. Запаси

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснювати відповідно до МСБО 2 «Запаси».

Запаси - це активи, які:

- перебувають у процесі надання факторингових послуг;
- існують у формі сировини та інших матеріалів, призначених для споживання у

процесі надання послуг;

- утримуються для продажу.

Запаси враховувати за однорідними групами.

Запаси відображувати у фінансовій звітності за найменшою з двох оцінок: собівартістю або чистою вартістю реалізації.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, переробку та інші витрати, що виникли під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання:

- ціна закупки;
- ввізне мито та інші податки, що не відшкодовуються товариству;
- транспортно-заготівельні витрати, які пов'язанні з придбанням товарів.

Чиста вартість реалізації - це можлива ціна реалізації в ході звичайної діяльності Товариства за вирахуванням розрахункових витрат по продажу.

Причинами списання запасів до чистої вартості реалізації є:

- пошкодження;
- часткове або повне застаріння;
- зниження цін;

При продажу або іншому вибутті запасів оцінка їх здійснюється за методом FIFO.

Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, списується з балансу з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

Суму транспортно-заготівельних витрат враховувати в бухгалтерському обліку методом прямого обліку – включати до первісної вартості придбаних запасів при їх оприбуткуванні. Транспортно-заготівельні витрати, понесені при придбанні різних найменувань запасів, включати до первісної вартості таких запасів шляхом їх розподілу пропорційно вартості придбаних запасів у постачальників. Облік транспортно-заготівельних витрат (далі – ТЗВ) по кожному виду запасів (або загалом) вести без використання окремого субрахунку.

10. Дебіторська заборгованість

Визнання, класифікацію та розкриття інформації щодо дебіторської заборгованості здійснювати відповідно до МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття», МСБО 1 «Подання фінансових звітів», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» та МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Товариство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну та довгострокову.

Поточна дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості, яка буде погашена протягом 12 місяців з дати балансу.

Довгострокова дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості фізичних та юридичних осіб, яка буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової дебіторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до погашення частини суми заборгованості залишається менше 365 днів.

Безнадійною визнається заборгованість, щодо якої не існує вірогідності її погашення. Даний факт затверджується керівником Товариства.

Виділяються такі види довгострокової дебіторської заборгованості:

- дебіторська заборгованість за майно, що передано у фінансову оренду;
- довгострокові векселі одержані;
- інша довгострокова дебіторська заборгованість.

Під час первісного визнання дебіторську заборгованість оцінювати за її справедливою вартістю плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до фінансового активу. Витрати за операцією — це додаткові витрати, що безпосередньо належать до придбання або вибуття фінансового активу і включають, крім іншого: винагороди агентам, консультантам, брокерам, біржам, а також невідшкодовані податки та збори.

Після первісного визнання довгострокову дебіторську заборгованість відображати в балансі за амортизованою собівартістю, тобто за вартістю при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення унаслідок зменшення корисності або неможливості отримання.

При застосуванні методу ефективного відсотка в якості ефективної ставки відсотка використовувати облікової ставки НБУ, яка діє на момент визнання фінансового активу в розрахунку на 1 місяць.

Період часу визнати в розрахунку 1 місяць.

Здійснювати дисконтування довгострокової дебіторської заборгованості 1 раз в квартал (станом на кінець кварталу).

Оцінка поточної дебіторської заборгованості ґрунтується на первісній (справедливій) вартості, якщо не можливо чітко визначити термін погашення такої заборгованості.

Аналітичний облік довгострокової дебіторської заборгованості вести за кожним дебітором, групою, за видами заборгованості, термінами її виникнення й погашення. Регістром аналітичного обліку розрахунків з дебіторами є реєстр дебіторів.

Визначання розміру знецінення фінансових активів здійснювати відповідно до Положення про порядок визначання розміру знецінення фінансових активів Товариства.

11. Облік грошових коштів

Грошові кошти складаються з грошових коштів в банках, готівки в касі і депозитів до запитання.

Еквіваленти грошових коштів - це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості.

Фінансова звітність Товариства складається в національній валюті України (гривні), що є функціональною валютою.

Господарські операції, проведені в іноземній валюті при первинному визнанні відображаються у функціональній валюті за курсом Національного Банку України (НБУ) на дату здійснення операції.

На дату складання фінансової звітності згідно МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» всі монетарні статті, що враховуються в іноземній валюті перераховувати та відображати у Балансі за курсом НБУ на дату складання звітності.

Курсові різниці, що виникають при перерахунку відображаються підсумовуючим підсумком, у звіті про фінансові результати того періоду, в якому вони виникли.

12. Фінансові інвестиції, фінансові інструменти

Фінансові інструменти обліковувати відповідно до МСБО 32 "Фінансові інструменти: подання" і 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

З метою складання фінансової звітності фінансові інструменти класифікувати за категоріями:

- доступні до продажу;
- утримувані до погашення;

Фінансові інвестиції та фінансові інструменти, призначені для торгівлі, обліковувати за справедливою вартістю з віднесенням їх змін на прибуток або збиток.

Фінансові інструменти та фінансові інвестиції, утримувані до погашення - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню, а також фіксованим строком погашення, що їх підприємство має реальний намір та здатність утримувати до погашення.

Фінансові інструменти та фінансові інвестиції, утримувані до погашення обліковуються за амортизованою собівартістю. Строк погашення та періодичність погашення встановлюється виходячи з прогнозованих даних на підставі попереднього досвіду та затверджуються наказом Товариства.

Облік фінансових інструментів, що обліковуються за амортизованою собівартістю здійснюється в розрізі договорів.

Первісною оцінкою фінансових активів є справедлива вартість плюс витрати на операції, які прямо відносяться до їх придбання. Свідченням справедливої вартості є сума компенсації, зазначена в договорі на придбання фінансового інструменту.

Фінансові активи, доступні для продажу - це непохідні фінансові активи, призначені як доступні для продажу і не класифіковані як: а) позики та дебіторська заборгованість; б) утримувані до строку погашення інвестиції або в) фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Інвестиції, наявні для продажу, обліковуються за справедливою вартістю з віднесенням їх змін на власний капітал.

Фінансові активи оцінювати за їхньою справедливою вартістю за винятком позик, дебіторської заборгованості та інвестицій утримуваних до погашення, їх слід оцінювати за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка. Амортизована собівартість - це первісна вартість інструмента мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення та мінус будь-яке зменшення корисності.

13. Знецінення активів

Товариство відображає активи у фінансовій звітності з урахуванням знецінення, яке обліковується відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

На дату складання фінансової звітності Товариство визначає наявність ознак знецінення активів:

- зменшення ринкової вартості активу протягом звітного періоду на істотну величину, ніж очікувалося;
- старіння або фізичне пошкодження активу;
- істотні негативні зміни в ринковому, економічному або правовому середовищі, у якому діє Товариство, що сталося протягом звітного періоду або очікувані найближчим часом;
- збільшення протягом звітного періоду ринкових ставок відсотка, яке може суттєво зменшити суму очікуваного відшкодування активу;
- перевищення балансової вартості чистих активів над їх ринковою вартістю;
- суттєві зміни способу використання активу протягом звітного періоду або такі очікувані зміни в наступному періоді, які негативно впливають на діяльність Товариства.

При наявності ознак знецінення активів, Товариство визначає суму очікуваного відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування активу - це найбільша з двох оцінок: справедливою вартістю за мінусом витрат на продаж та цінності використання. Якщо сума очікуваного відшкодування менше балансової вартості активу, різниця визнається збитками від зменшення у звіті про фінансові результати з одночасним зменшенням балансової вартості активу до суми очікуваного відшкодування.

У разі відсутності ознак знецінення Одиниці знецінення фінансових інструментів не відображається.

14. Витрати на позики

Товариство для складання фінансової звітності застосовує підхід до обліку витрат на позики, відображений в МСБО 23 «Витрати на позики».

Витрати на позики - витрати на сплату відсотків та інші витрати, понесені підприємством у зв'язку із запозиченням коштів.

Витрати на позики включають:

- а) витрати на сплату відсотків, обчислені за допомогою методу ефективного відсотка, як описано в МСБО 39 "Фінансові інструменти: визнання та оцінка";

б) фінансові витрати, пов'язані з фінансовою орендою і визнані згідно з МСБО 17 "Оренда";

в) курсові різниці, які виникають унаслідок отримання позик в іноземній валюті, якщо вони розглядаються як коригування витрат на сплату відсотків.

Витрати на позики визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені, з відображенням у звіті про фінансові результати, крім кваліфікованих активів.

До кваліфікованих активів відносяться:

(а) запаси;

(б) нематеріальні активи;

(в) інвестиції у нерухомість.

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу як частина собівартості цього активу капіталізуються.

15. Зобов'язання та забезпечення

Облік і визнання непередбачених зобов'язань та забезпечень Товариства здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Зобов'язання Товариства, класифікувати на довгострокові (строк погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Оцінка довгострокової кредиторської заборгованості ґрунтується на первісній (справедливій) вартості.

Поточна кредиторська заборгованість за виключенням фінансових зобов'язань обліковується і відображається у звітності за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової кредиторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до повернення частини суми боргу залишається менше 365 днів.

Забезпечення визнаються, якщо Товариство в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем імовірності буде потрібно відтік ресурсів, і які можна оцінити з достатньою надійністю.

Товариство визнає в якості забезпечення – забезпечення витрат на оплату відпусток, який формується щоквартально виходячи з фонду оплати праці наступним чином:

- Забезпечення нараховується, виходячи із заробітної плати кожного працівника за останні 12 календарних місяців та нарахованих на заробітну плату страхових внесків.

- Щомісяця працівник накопичує 2 дні щорічної оплачуваної відпустки (в т.ч., якщо працівник знаходився на лікарняному).

- Розрахунок відрахувань до забезпечень на виплату відпусток визначається на останній день звітного періоду за формулою:

Сума відрахування до забезпечень = (Річний фонд оплати праці + нарахування єдиного соціального внеску) / кількість календарних днів у поточному році (за виключенням святкових днів) x кількість днів невикористаної відпустки на звітну дату.

Розрахунок знецінення фінансових активів здійснювати відповідно до Положення про порядок визначання розміру знецінення фінансових активів.

Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Суми створених забезпечень визнаються витратами.

16. Винагороди працівникам

Всі винагороди працівникам Товариства враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

- а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);

- б) виплати по закінченні трудової діяльності, такі як пенсії, інші види пенсійного

забезпечення, страхування життя та медичне обслуговування по закінченні трудової діяльності;

в) інші поточні виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за вислугу років або оплачувану академічну відпустку, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;

г) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Державного Пенсійного фонду за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

17. Визнання доходів і витрат

Дохід - це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності компанії, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

Доходи Товариства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигід, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Дохід Товариства від операцій з фінансовими інструментами, що утримуються до продажу, визнається відповідно до МСБО 39 внаслідок зміни справедливої вартості фінансового інструменту.

Дохід Товариства від операцій з фінансовими інструментами, що утримуються до погашення, за умови наявності інформації про суму та дату погашення заборгованості, визнається в момент амортизації дисконту (поквартально) за Методом ефективного відсотка.

Здійснювати дисконтування фінансових інструментів, утримуваних до погашення, щомісячно.

У випадку, якщо у Товариства відсутня інформація щодо суми погашення фінансового інструменту та (або) дати погашення, такі фінансові інструменти відображаються за собівартістю з урахуванням зменшення корисності.

Обліку підлягають фактично понесені витрати (які мають документальне підтвердження їх здійснення), або прогнозовані витрати, за довідкою, затвердженою директором.).

Транспортно-заготівельні, монтажні-налагоджувальні та інші витрати, пов'язані з придбанням запасів, необоротних активів не включаються до складу витрат, а підлягають віднесенню на відповідні рахунки обліку необоротних активів та запасів.

Для обліку витрат використовуються рахунки 9 класу.

Визначення фінансового результату проводиться поквартально.

Величина нерозподіленого прибутку (непокритих збитків) визначаються 1 раз на рік в кінці звітного року.

18. Баланс

До форми № 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)», протягом року коригування та зміни не вносились.

Оцінку балансової вартості активів та зобов'язань здійснено за історичною собівартістю.

Для подання у балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні (оборотні) та довгострокові (необоротні) відповідно до вимог МСБО 1 «Подання фінансових звітів». До поточних активів та зобов'язань віднесено суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом 12 місяців від дати балансу.

18.1. Довгострокові фінансові інвестиції

Довгострокові фінансові інвестиції станом на 31.12.2015 р. становлять 5 101 тис. грн. і складаються із внеску до статутного капіталу учасника Товариства ТОВ «БЕНЕФІТ АКТИВ».

18.2. Грошові кошти та їх еквіваленти

Облік грошових коштів і розрахунків здійснюється згідно «Положення про ведення касових операцій у національній валюті», затвердженого постановою Правління НБУ від 15.12.2004 р. № 637.

Грошові кошти за станом на 31.12.2015 р. зберігаються на банківських рахунках. В касі Товариства станом на 31.12.2015 року грошові кошти відсутні.

Грошові кошти у банках Товариства в національній валюті станом на 31.12.2015 р. становлять 1 тис. грн.

18.3. Власний капітал

Капітал Товариства обліковується в національній валюті на рахунках 4 класу Плану рахунків.

Статутний капітал Товариства сформовано внесками Учасників Товариства виключно у грошовій формі. Розмір статутного капіталу зафіксовано в Статуті Товариства.

Резервний капітал формується за рахунок нерозподіленого прибутку за рішенням Загальних зборів Учасників та відповідно до Статуту Товариства.

Резервний фонд Товариства створюється у розмірі не менше 25% статутного капіталу Товариства і призначається для покриття витрат, пов'язаних з відшкодуванням збитків, та запланованих витрат. Резервний капітал формується шляхом щорічних відрахувань у розмірі не менше 5% суми щорічного прибутку Товариства до досягнення визначеного розміру.

Загальна сума власного капіталу Товариства на 31.12.2015 р. становить 5101 тис. грн.

Станом на 31.12.2015 року Статутний капітал Товариства становить 5101 тис. грн.

Резервний капітал, неоплачений, нерозподілений прибуток (непокритий збиток), додатковий і вилучений капітал станом на 31.12.2015 р. відсутні.

18.4. Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість відображається за собівартістю, яка є справедливою вартістю компенсації, яка має бути передана в майбутньому за отримані товари, роботи, послуги.

Інші поточна зобов'язання станом на 31.12.2015 р. становить – 1 тис. грн. і складається із заборгованості за придбані корпоративні права.

19. Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу Товариства, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витратами визнаються витрати певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

За умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена, дохід у Звіті про фінансові результати відображається в момент надходження активу або погашення зобов'язання, які призводять до збільшення власного капіталу Товариства.

За умови, що оцінка витрат може бути достовірно визначена, витрати відображаються у Звіті про фінансові результати в момент вибуття активу або збільшення зобов'язання.

Доходи і витрати зазвичай враховуються за принципом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції, яка оцінюється як співвідношення фактично наданого обсягу послуг і загального обсягу послуг, які мають бути надані.

Звіт складено за призначенням витрат.

Витрати з податку на прибуток включають податки, розраховані у відповідності до чинного законодавства України.

Оскільки Товариство є новоствореним, доходи та витрати відсутні у зв'язку з відсутністю діяльності.

20. Звіт про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів за 2015 рік складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від інвестиційної та фінансової діяльності Товариства.

20.1. Рух коштів у результаті операційної діяльності

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності.

Операційна діяльність є основним видом діяльності Товариства для отримання доходу від надання фінансових послуг.

За підсумками 2015 р. рух коштів у результаті операційної діяльності відсутній.

20.2. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності

Інвестиційна діяльність - це цілеспрямовано здійснюваний процес формування необхідних інвестиційних ресурсів, збалансований відповідно до обраних параметрів інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) на основі вибору ефективних об'єктів інвестування та забезпечення їх реалізації.

Сукупні витрачання у результаті інвестиційної діяльності склали 5 100,00 тис. грн. (витрати на придбання фінансових інвестицій).

Чистий рух грошових коштів від інвестиційної діяльності за 2015 рік становить - 5 100 тис. грн. (витрачання).

20.3. Рух коштів у результаті фінансової діяльності

Фінансова діяльність — це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті емісії цінних паперів, викупу власних акцій, виплата дивідендів, погашення зобов'язань за борговими цінними паперами та інші

Сукупні надходження від фінансової діяльності у 2015 р. складають 5 101 тис. грн., у т.ч. у вигляді внесків до Статутного капіталу Товариства 5 101 тис. грн.

Чистий рух коштів у результаті фінансової діяльності за 2015 дорівнює 5 101 тис. грн. (надходження).

Чистий рух коштів за звітний період дорівнює 1 тис. грн.

21. Звіт про власний капітал

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей: дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервно діючого підприємства. Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Товариством для забезпечення діяльності сформовано статутний капітал в сумі 5 101 тис. грн. Станом на 31.12.2015 р. статутний капітал складає 5 101 тис. грн., який повністю сформований за рахунок внесків Учасників.

Загальна сума власного капіталу Товариства становить на 31.12.2015 р. 5 101 тис. грн.

Загальний розмір власного капіталу склала 5 101 тис. грн.

22. Вплив інфляції на монетарні статті

Коригування статей фінансової звітності на індекс інфляції відповідно до МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» не проводилася.

23. Оподаткування

Витрати (доходи) з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток».

Доходи з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподаткованого прибутку за рік, розрахованої за правилами податкового законодавства України.

Відстрочені податкові активи - це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- а) тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- б) перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- в) перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Тимчасові різниці - це різниці між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в звіті про фінансовий стан та їх податковою базою.

Тимчасові різниці можуть бути:

а) *тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню* - тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають оподаткуванню, коли балансова вартість активу або зобов'язання відшкодовується чи погашається;

б) *тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню* - тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають вирахуванню, коли балансова вартість активу чи зобов'язання відшкодовується або погашається.

Податкова база активу або зобов'язання - це сума, яка використовується для цілей оподаткування цього активу або зобов'язання.

Відстрочений податок визнається у сумі, яка, як очікується, буде сплачена або відшкодована в зв'язку з наявністю різниці між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними податковими базами активів і зобов'язань. Відстрочені податки на прибуток розраховуються за тимчасовими різницями з використанням балансового методу обліку зобов'язань.

Відстрочені податкові активи розраховуються за податковим ставкам, які, як очікуються, будуть застосовні в періоді, коли будуть реалізовані активи або погашені на основі податкових ставок, що діяли на звітну дату, або про введення яких в дію в найближчому майбутньому було достовірно відомо за станом на звітну дату.

Відстрочені податкові активи відображаються лише в тому випадку, якщо існує ймовірність того, що наявність майбутнього оподаткованого прибутку дозволить реалізувати відстрочені податкові активи.

Витрати з податку на прибуток за 2015 р. відсутні. Відстрочені податкові активи та зобов'язання у Товариства відсутні у зв'язку із застосуванням положень пп. 134.1.1 Податкового кодексу України про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці.

24. Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін згідно МСБО 24

Зв'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін». Рішення про те які сторони являються зв'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

До зв'язаних сторін Товариства відносяться учасники, що володіють часткою 20% і більше відсотків у статутному капіталі Товариства та управлінський персонал:

ТОВ "БЕНЕФІТ АКТИВ".

Кириленко Л.В. - директор Товариства.

Товариство приймає політику взаємовідносин із пов'язаними особами без спеціального ціноутворення. Операції із пов'язаними особами відображаються виключно за

принципом «справедливої вартості» на підставі договорів з врахуванням інтересів обох сторін.

Протягом 2015 р. операції з зв'язаними сторонами відсутні.

25. Події після дати балансу

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 щодо подій після дати балансу, події що потребують коригування активів та зобов'язань Товариства - відсутні.

Протягом 2016 р. Товариство планує направити прибуток за результатами 2015 р. на формування резервного капіталу.

Наслідки застосування в майбутньому нових стандартів та змін до стандартів залежатимуть від активів і зобов'язань, що матиме Товариство на дату їх застосування, тому визначити їх майбутній вплив в кількісному виразі на даний час неможливо. Керівництво Товариства оцінює можливий майбутній вплив від застосування нових (оновлених) стандартів, тлумачень і не виключає їх впливу на облікову політику в майбутньому, на необхідність перегляду процедур, що використовуються для визначення справедливої вартості, та на класифікацію і оцінку фінансових активів та зобов'язань Товариства.

Директор

Кириленко Л.В.

Головний бухгалтер

Чернявська Ю.В.
Директор ТОВ «АРТ-ОБЛІК»

Згідно з оригіналом
Директор ТОВ
«Аудиторська фірма «АУДИТ-СТАНДАРТ»
В.М.Титаренко